Kraków, dnia 15 lutego 1934 r.

KRAKOWSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr. 4.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

Poz. 13 — Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 stycznia 1934 r. w sprawie przepisów miejscowych o czyszczeniu kominów dla miast Mielca i Radomyśla Wielkiego pow. mieleckiego 22

14 — Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 stycznia 1934 r. w sprawie przepisów miejscowych o czyszczeniu kominów dla miast: Dębica, Pilzno, Ropczyce i Sędziszów. 23

15 — Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 stycznia 1934 r. w sprawie przepisów miejscowych o czyszczeniu kominów dla uzdrowiska Rabki 25

16 — Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 stycznia 1934 r. w sprawie przepisów miejscowych o czyszczeniu kominów dla gmin Tuchowa, Ciężkowic, Ryglic, Gromnika, Mościc, Chyszowa, Rzędzina, Klikowej i Gumnisk pow. tarnowskiego 26

17 — Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 stycznia 1934 r. w sprawie przepisów miejscowych o czyszczeniu kominów dla miast Żywca i Suchej pow. żywieckiego 28

18 — Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 stycznia 1934 r. o czyszczeniu kominów w uzdrowisku Żegiestów—Zdrój 29

19 — Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22 stycznia 1934 r. wsprawie miejscowych przepisów o wznoszeniu i naprawie budynków nieogniotrwałych w uzdrowisku Żegiestów—Zdrój 31

20 — Obwieszczenie Wojewody Krakowskiego z dnia 13 lutego 1934 r. w sprawie wysokości kosztów ogłoszeń w Dzienniku Wojewódzkim o zagubieniu lub kradzieży dowodu tożsamości konia 32

21 — Ogłoszenie Starosty powiatowego bialskiego w Białej Małopolskiej z dnia 29 listopada 1933 r. odnośnie listy kolejności osób obowiązanych do dostarczenia samochodów i motocykli na rzecz wojska w czasie pokoju po myśli postanowień art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 listopada 1927 r, (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz 883) 32

22 — Obwieszczenie Starosty powiatowego brzeskiego w Brzesku z dnia 29 listopada 1933 r. odnośnie listy kolejności osób obowiązanych do dostarczenia samochodów i motocykli na rzecz wojska w czasie pokoju po myśli postanowień art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 883) 34

23 — Obwieszczenie Starosty powiatowego bocheńskiego z dnia 29 listopada 1933 r. odnośnie listy kolejności osób obowiązanych do dostarczenia samochodów i motocykli na rzecz wojska w czasie pokoju po myśli postanowień art 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 883) 35

24 — Obwieszczenie Starosty powiatowego chrzanowskiego z dnie 30 listopada 1933 r. odnośnie listy kolejności osób obowiązanych do dostarczenia samochodów i motocykli na rzecz wojska w czasie pokoju po myśli postanowień art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 883) 36

25 — Ogłoszenie Zarządu słoł. król. m. Krakowa z dnia 6 lutego 1934 r. w sprawie sporządzenia planu zabudowania 38

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

Ogłoszenia:
Przetargi 39
Poszukiwania 40
Odwołanie poszukiwania 40
Zgłoszenie o zagubieniu dokumentów 40

Dział urzędowy.

13.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

z dnia 22 stycznia 1934 r.

w sprawie przepisów miejscowych o czyszczeniu kominów dla miast Mielca i Radomyśla Wielkiego pow. mieleckiego.

Na podstawie art. 415 pkt c i 408 pkt. 15 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr, 23, poz. 202) na wniosek Wojewody Krakowskiego z dnia 8 czerwca 1933 r. L. K. B. B. II.-1-3-33 oparty na uchwale Tymczasowej Rady powiatowej w Mielcu z dnia 30 kwietnia 1932 r. zarządzam, co następuje:

§ 1. Kominy oraz kanały i wszelkiego rodzaju przewody dymowe powinny być czyszczone w okresie ich użytkowania przez wymiatanie, wycieranie lub wypalanie w terminach, niżej w § 4 podanych.

Przewody wentylacyjne i wogóle przewody, które nie są używane jako kominowe, należy przy czyszczeniu kominów w każdym roku przed okresem zimowym zbadać, czy nie są używane do odprowadzania dymu. Nie dotyczy to przewodów w tych częściach budynków, w których niema palenisk.

§ 2. Kanały dymowe, oraz przewody, łączące paleniska z temi kanałami, powiny być czyszczone na całej wysokości, bądź długości.

Czyszczenie kominów nie powinno powodować zanieczyszczania pomieszczeń sadzą i przeszkadzać normalnemu użytkowaniu palenisk.

Po wykonaniu czynności należy zbadać czy połączenia poszczególnych palenisk z kanałami dymowemi nie zostały sadzą zatkane lub uszkodzone i spostrzeżone braki usunąć w ten sposób, aby normalne użytkowanie palenisk nie doznało przeszkód.

§ 3. Po oczyszczeniu kominów sadza, która spadła do dolnej części przewodu kominowego, powinna być stamtąd usunięta, wyniesiona na podwórze i złożona w naczyniach blaszanych zamkniętych. Dolne otwory kominowe, przez które wydobyto sadzę, powinny być następnie starannie zamknięte.

§ 4. Czyszczenie kominów powinno odbywać się w okresach następujących:

1) Kominów palenisk kuchennych w prywatnych lokalach mieszkalnych co — 6 tygodni.

2) Kominów palenisk kuchen i pralen w restauracjach, kawiarniach, w szpitalach i t. p. pomieszczeniach — jeden raz na miesiąc.

3) Kominów palenisk pieców do ogrzewania — cztery razy w okresie zimy.

4) Kominów, odprowadzających dym z palenisk centralnego ogrzewania — dwa razy

w okresie zimy, a w domach małych do 3-ch mieszkań — jeden raz w okresie zimy.

5) Kominów większych palenisk, z wyjątkiem palenisk centralnego ogrzewania — w okresach, ustalonych w każdym oddzielnym wypadku przez władze budowlane.

W zależności od specjalnych warunków miejscowych, właściwa władza budowlana może żądać częstszego oczyszczenia kominów.

Jako okres zimowy liczy się czas od 1 października do 30 kwietnia.

§ 5. Zabrania się czyścić przewody i kanały, odprowadzające dym od palenisk kuchennych, pomiędzy godziną 11 a 15.

O terminie czyszczenia kominów lokatorzy powinni być uprzednio zawiadomieni przez kominiarza.

§ 6. Kominy nieużytkowane nie wymagają czyszczenia.

§ 7. Kominy, których nie można oczyszczać zwykłym sposobem, takie zwłaszcza, w których sadza sie zeszkliła, powinny być wypalane.

Wypalanie takie może nastąpić tylko po uzyskaniu pozwolenia właściwej władzy budowlanej i w obecności straży pożarnej. Warunki wypalania komina powinny być w pozwoleniu określone.

§ 8. Przed przystąpieniem do wypalania należy komin dokładnie zbadać, znajdujące się w pobliżu włazy dachowe i okna strychowe zamknąć, a przy drzwiczkach otworów kominowych do czyszczenia przygotować odpowiednią ilość wody i wyrobionej gliny. Podczas wypalania należy zwracać baczną uwagę na przebieg wypalania, a w szczególności na wyrzucanie iskier.

§ 9. W razie, gdyby właściciel domu pomimo potrzeby zaniedbywał czyszczenia kominów, lub nie dokonywał wypalania kominów, właściwa władza może zarządzić wypalanie lub oczyszczenie komina kosztem właściciela.

§ 10. Wszelkie roboty, związane z czyszczeniem kominów i przewodów dymowych, mogą być wykonane tylko przez koncesjonowanych kominiarzy.

§ 11. W czasie czyszczenia zarówno właściciel nieruchomości jak i mieszkańcy powinni umożliwiać kominiarzom dostęp do kominów i przewodów dymowych w piwnicach, strychach i mieszkaniach, jeżeli to jest niezbędne dla czyszczenia kominów i przewodów dymowych.

§ 12. Właściciel nieruchomości jest obowiązany:

1) utrzymywać w należytym stanie kominy i przewody dymowe, drzwiczki wycierowe, ławy kominiarskie, włazy dachowe, drabiny do wyjścia na dach i do wejścia na wysokie kominy, boczne drzwiczki przy wysokich kominach i tp. urządzenia,

2) dostarczyć naczyń do zbierania sadzy, oraz usuwać z terenu nieruchomości sadzę i odpadki, wybrane przy czyszczeniu lub wypalaniu,

3) dostarczyć materjał niezbędny do wypalania sadzy,

4) przechowywać w miejscu dostępnem specjalną książkę kontroli wydaną przez Zarząd Miejski dla odnotowywania dokonanych czyszczeń przez kominiarzy oraz zarządzeń organów kontrolujących.

§ 13. Przy oczyszczeniu kominów kominiarze obowiązani są zwracać uwagę na wszelkie niedokładności w budowie, urzędzeniu i stanie kominów i przewodów dymowych, palenisk, drzwiczek, a także urządzeń kominiarskich pomocniczych — jak ław, drabin i niezwłocznie komunikować na piśmie o dostrzeżonych niedokładnościach administracji nieruchomości, a w razie nieusunięcia braków — właściwej władzy budowlanej.

Szczególnie dokładne badanie kominów i przewodów kominowych powinno być dokonane bezpośrednio po ugaszonym pożarze.

§ 14. Przepisy niniejsze wchodzą w życie w 14 dni po ogłoszeniu ich w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim.

Za Ministra:
Korsak
Podsekretarz Stanu.

14.

ZARZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH
z dnia 22 stycznia 1934 r.
w sprawie przepisów miejscowych o czyszczeniu kominów dla miast: Dębica, Pilzno, Ropczyce i Sędziszów.

Na podstawie art. 415 p. c. i 408 p. 15 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202) na wniosek Wojewody Krakowskiego z dnia 22 sierpnia 1933 r. L. K. B. B.

II- 1-3-30, oparty na uchwale Tymczasowej Rady Powiatowej w Ropczycach, zarządzam co następuje:

§ 1. Kominy oraz kanały i wszelkiego rodzaju przewody dymowe powinny być czyszczone w okresie ich użytkowania przez wymiatanie, wycieranie lnb wypalanie w terminach niżej w § 4 podanych.

Przewody wentylacyjne i wogóle przewody, które nie są używane jako kominowe, należy przy czyszczeniu kominów w każdym roku przed okresem zimowym zbadać, czy nie są używane do odprowadzania dymu. Nie dotyczy to przewodów w tych częściach budynków, w których niema palenisk.

§ 2. Kanały dymowe oraz przewody, łączące paleniska z temi kanałami, powinny być czyszczone na całej wysokości bądź długości

Czyszczenie kominów nie powinno powodować zanieczyszczenia pomieszczeń sadzą i przeszkadzać normalnemu użytkowaniu palenisk.

Po wykonaniu czynności, należy zbadać czy połączenia poszczególnych palenisk z kanałami dymowemi nie zostały sadzą zatkane lub uszkodzone, i spostrzeżone braki usunąć w ten sposób, aby normalne użytkowanie palenisk nie doznało przeszkód.

§ 3. Po oczyszczeniu kominów sadza, która spadła do dolnej części przewodu kominowego, powinna być stamtąd usunięta, wyniesiona na podwórze i złożona w naczyniach blaszanych. Dolne otwory kominowe, przez które wydobyto sadzę, powinny być następnie starannie zamknięte.

§ 4. Czyszczenie kominów powinno odbywać się w okresach następujących:

1) kominów palenisk kuchennych w prywatnych lokalach mieszkalnych — co 6 tygodni,

2) kominów palenisk kuchni i pralni w restauracjach, kawiarniach, szpitalach i tp. pomieszczeniach — jeden raz na miesiąc,

3) kominów palenisk pieców do ogrzewania — cztery razy w okresie zimy,

4) kominów, odprowadzających dym z palenisk centralnego ogrzewania — dwa razy w okresie zimy, a w domach małych, do 3-ch mieszkań — jeden raz w okresie zimy,

5) kominów większych palenisk, z wyjątkiem palenisk centralnego ogrzewania — w okresach, ustalonych w każdym oddzielnym wypadku przez władze budowlane.

W zależności od specjalnych warunków miejscowych, właściwa władza budowlana może żądać częstszego oczyszczenia kominów.

Jako okres zimowy liczy się czas od 1 października do 30 kwietnia.

§ 5. Zabrania się czyścić przewody i kanały, odprowadzające dym od palenisk kuchennych, pomiędzy godziną 11 a 15.

O terminie czyszczenia kominów lokatorzy powinni być uprzednio zawiadomieni przez kominiarza.

§ 6. Kominy nieużytkowane nie wymagają czyszczenia.

§ 7. Kominy, których nie można oczyścić zwykłym sposobem, takie zwłaszcza, w których sadza się zeszkliła, powinny być wypalone.

Wypalanie takie może nastąpić tylko po uzyskaniu pozwolenia właściwej władzy budowlanej i w obecności straży pożarnej. Warunki wypalania komina powinny być określone w pozwoleniu.

§ 8. Przed przystąpieniem do wypalania należy komin dokładnie zbadać, znajdujące się w pobliżu włazy dachowe i okna strychowe zamknąć, a przy drzwiczkach otworów kominowych do czyszczenia przygotować odpowiednią ilość wody i wyrobionej gliny. Podczas wypalania należy zwracać baczną uwagę na przebieg wypalania, a w szczególności na wyrzucanie iskier.

§ 9. W razie, gdyby właściciel domu pomimo potrzeby zaniedbywał czyszczenia kominów lub nie dokonywał wypalania kominów, właściwa władza może zarządzić wypalanie lub oczyszczanie komina kosztem właściciela.

§ 10. Wszelkie roboty, związane z czyszczeniem kominów i przewodów dymowych, mogą być wykonywane tylko przez koncesjonowanych kominiarzy.

§ 11. Właściciel nieruchomości i mieszkańcy powinni umożliwiać kominiarzom dostęp do pomieszczeń i urządzeń domowych, o ile to jest niezbędne do należytego czyszczenia kominów i przewodów dymowych.

§ 12. Właściciel nieruchomości jest obowiązany:

1) utrzymać w należytym stanie kominy i przewody dymowe, drzwiczki wycierowe, ławy kominiarskie, włazy dachowe, drabiny do wejścia na dach i do wejścia na wysokie kominy, boczne drzwiczki przy wysokich kominach — i tp. urządzenia;

2) dostarczyć naczyń do zbierania sadzy,

oraz usuwać z terenu nieruchomości sadzę i odpadki, wybrane przy czyszczeniu lub wypalaniu.

3) dostarczyć materjał niezbędny do wypalania sadzy,

4) przechowywać w miejscu dostępnem specjalną książkę kontroli, wydaną przez Zarząd Miejski dla odnotowywania dokonanych czyszczeń przez kominiarzy oraz zarządzeń organów kontrolujących.

§ 13. Przy czyszczeniu kominów kominiarze obowiązani są zwracać uwagę na wszelkie niedokładności w budowie, urządzeniu i stanie kominów i przewodów dymowych, palenisk, drzwiczek, a także urządzeń kominiarskich pomocniczych — jak ław, drabin i t. p. i niezwłocznie komunikować o tem na piśmie administracji nieruchomości, a w razie nieusunięcia braków — właściwej władzy budowlanej.

Szczególnie dokładne badanie kominów i przewodów kominowych powinno być dokonane bezpośrednio po ugaszonym pożarze.

§ 14. Przepisy niniejsze wchodzą w życie w 14 dni od daty ogłoszenia ich w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim.

Za Ministra:
Korsak
Podsekretarz Stanu.

15.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SRRAW WEWNĘTRZNYCH z dnia 22 stycznia 1934 r.

w sprawie przepisów miejscowych o czyszczeniu kominów dla uzdrowiska Rabki.

Na podstawie art. 415 pkt. b. i 408 pkt. 15 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202) na wniosek Wojewody Krakowskiego z dnia 21 czerwca 1933 r. L. K. B-B. II-1-3-16 oparty na uchwale Komisji Uzdrowiskowej w Rabce z dnia 13 maja 1931 r. zarządzam, co następuje:

§ 1. Kominy oraz kanały i wszelkiego rodzaju przewody dymowe powinny być czyszczone w okresie ich użytkowania przez wymiatanie, wycieranie lub wypalanie w terminach niżej w § 4 podanych.

Przewody wentylacyjne i wogóle przewody, które nie są używane jako kominowe, należy przy czyszczeniu kominów w każdym roku przed okresem zimowym zbadać, czy nie są używane do odprowadzania dymu. Nie dotyczy to przewodów w tych częściach budynku, w których niema palenisk.

§ 2. Kanały dymowe, oraz przewody, łączące paleniska z temi kanałami, powinny być czyszczone na całej wysokości, bądź długości.

Czyszczenie kominów nie powinno powodować zanieczyszczania pomieszczeń sadzą i przeszkadzać normalnemu użytkowaniu palenisk.

Po wykonaniu czynności należy zbadać, czy połączenia poszczególnych palenisk z kanałami dymowemi nie zostały sadzą zatkane lub uszkodzone i spostrzeżone braki usunąć w ten sposób, aby normalne użytkowanie palenisk nie doznało przeszkód.

§ 3. Po oczyszczeniu kominów sadza, która spadła do dolnej części przewodu kominowego, powinna być stamtąd usunięta, wyniesiona na podwórze i złożona w naczyniach blaszanych zamkniętych. Dolne otwory kominowe, przez które wydobyto sadzę, powinny być następnie starannie zamknięte.

§ 4. Czyszczenie kominów powinno się odbywać w okresach następujących:

1) kominów palenisk kuchennych w prywatnych lokalach mieszkalnych co — 6 tygodni;

2) kominów palenisk kuchen i pralen, w pensjonatach, restauracjach, kawiarniach i t. p. pomieszczeniach — jeden raz na miesiąc;

3) kominów palenisk pieców do ogrzewania — cztery razy w okresie zimy;

4) kominów, odprowadzających dym z palenisk centralnego ogrzewania, — dwa razy w okresie zimy, a w domach małych do trzech mieszkań — jeden raz w okresie zimy;

5) kominów większych palenisk, z wyjątkiem palenisk centralnego ogrzewania. — w okresach, ustalonych w każdym oddzielnym wypadku przez władze budowlane.

W zależności od specjalnych warunków miejscowych właściwa władza budowlana może żądać częstszego czyszczenia kominów.

Jako okres zimowy liczy się czas od 1 października do 30 kwietnia.

§ 5. Zabrania się czyścić przewody i kanały, odprowadzające dym od palenisk kuchennych, pomiędzy godziną 11-tą a 15-tą.

O terminie czyszczenia kominów lokato

rzy powinni być uprzednio zawiadomieni przez kominiarza.

§ 6, Kominy nieużytkowane nie wymagają czyszczenia.

§ 7. Kominy, których nie można oczyszczać zwykłym sposobem, takie zwłaszcza w których sadza się zeszkliła, powinny być, wypalane.

Wypalanie takie może nastąpić tylko po uzyskaniu pozwolenia właściwej władzy budowlanej i w obecności straży pożarnej. Warunki wypalania komina powinny być w pozwoleniu określone.

§ 8. Przed przystąpieniem do wypalania należy komin dokładnie zbadać, znajdujące się w pobliżu włazy dachowe i okna strychowe zamknąć, a przy drzwiczkach otworów kominowych do czyszczenia przygotować odpowiednią ilość wody i wyrobionej gliny. Podczas wypalania należy zwracać baczną uwagę na przebieg wypalania, a w szczególności na wyrzucanie iskier

§ 9. W razie, gdyby właściciel domu pomimo potrzeby zaniedbywał czyszczenia kominów, lub nie dokonywał wypalania kominów, właściwa władza może zarządzić wypalanie lub oczyszczanie komina kosztem właściciela.

§ 10. Wszelkie roboty, związane z czyszczeniem kominów i przewodów dymowych, mogą być wykonywane tylko przez koncesjonowanych kominiarzy.

§ 11. W czasie czyszczenia zarówno właściciel nieruchomości, jak i mieszkańcy powinni umożliwiać kominiarzom dostęp do kominów i przewodów dymowych w piwnicach, strychach i mieszkaniach, o ile to jest niezbędne dla czyszczenia kominów i przewodów dymowych.

§ 12. Właściciel nieruchomości jest obowiązany:

1) utrzymywać w należytym stanie kominy i przewody dymowe, drzwiczki wycierowe, ławy kominiarskie, włazy dachowe, drabiny do wyjścia na dach i do wejścia na wysokie kominy, boczne drzwiczki przy wysokich kominach i t. p. urządzenia;

2) dostarczyć naczyń do zbierania sadzy, oraz usuwać z terenu nieruchomości sadzę odpadki, wybrane przy czyszczeniu lub wypalaniu;

3) dostarczyć materjał niezbędny do wypalania sadzy;

4) przechowywać w miejscu dostępnem specjalną książkę kontroli, wydaną przez Komisję Zdrojową, dla odnotowywania dokonanych przez kominiarzy czyszczeń, oraz zarządzeń organów kontrolujących.

§ 13. Przy czyszczeniu kominów kominiarze obowiązani są zwracać uwagę na wszelkie niedokładności w budowie, urządzeniu i stanie kominów i przewodów dymowych, palenisk, drzwiczek, a także urządzeń kominiarskich pomocniczych, jak ław, drabin i t. p. i niezwłocznie komunikować na piśmie o dostrzeżonych niedokładnościach administracji nieruchomości, a w razie nieusunięcia braków — właściwej władzy budowlanej.

Szczególnie dokładne badanie kominów i przewodów kominowych powinno być dokonane bezpośrednio po ugaszonym pożarze.

§ 14 Przepisy niniejsze wchodzą w życie w 14 dni po ogłoszeniu ich w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim.

Za Ministra:
Korsak
Podsekretarz Stanu.

16,

ZARZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH
z dnia 22 stycznia 1934 r.

w sprawie przepisów miejscowych o czyszczeniu kominów dla gmin Tuchowa, Ciężkowic, Ryglic, Gromnika, Mościc, Chyszowa, Rzędzina, Klikowej i Gumnisk pow. tarnowskiego.

Na podstawie art, 415 pkt. c i 408 pkt. 15 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r, o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202) na wniosek Wojewody Krakowskiego z dnia 26 sierpnia 1933 roku L. K. B. B. II· 1-3-32 oparty na uchwale Tymczasowej Rady Powiatowej w Tarnowie z dnia 11 lipca 1933 roku zarządzam, co następuje:

§. 1. Kominy oraz kanały i wszelkiego rodzaju przewody dymowe powinny być czyszczone w okresie ich użytkowania przez wymiatanie, wycieranie lub wypalanie w terminach niżej w § 4 podanych.

Przewody wentylacyjne i wogóle przewody, które nie są używane jako kominowe, należy przy czyszczeniu kominów w każdym roku przed okresem zimowym zbadać, czy

nie są używane do odprowadzania dymu. Nie dotyczy to przewodów w tych częściach budynków, w których niema palenisk..

§ 2. Kanały dymowe, oraz przewody, łączące paleniska z temi kanałami, powinny być czyszczone na całej wysokości bądź długości.

Czyszczenie kominów nie powinno powodować zanieczyszczenia pomieszczeń sadzą i przeszkadzać normalnemu użytkowaniu palenisk.

Po wykonaniu czynności należy zbadać, czy połączenia poszczególnych palenisk z kanałami dymowemi nie zostały sadzą zatkane lub uszkodzone i spostrzeżone braki usunąć w ten sposób, aby normalne użytkowanie palenisk nie doznało przeszkód.

§ 3. Po oczyszczeniu kominów sadza, która spadła do dolnej części przewodu kominowego, powinna być stamtąd usunięta, wyniesiona na podwórze i złożona w naczyniach blaszanych zamkniętych. Dolne otwory kominowe, przez które wydobyto sadzę, powinny być następnie starannie zamknięte.

§ 4. Czyszczenie kominów powinno odbywać się w okresach następujących:

1) kominów palenisk kuchennych w prywatnych lokalach mieszkalnych co 6 tygodni;

2) kominów palenisk kuchen i pralen, w restauracjach, kawiarniach, szpitalach i tp. pomieszczeniach — jeden raz na miesiąc;

3) kominów palenisk pieców do ogrzewania — cztery razy w okresie zimy;

4) kominów, odprowadzających dym z palenisk centralnego ogrzewania, — dwa razy w okresie zimy, a w domach małych do 3-ch mieszkań — jeden raz w okresie zimy;

5) kominów większych palenisk, z wyjątkiem palenisk centralnego ogrzewania, — w okresach, ustalonych w każdym oddzielnym wypadku przez władze budowlane.

W zależności od specjalnych warunków miejscowych, właściwa władza budowlana może żądać częstszego oczyszczenia kominów.

Jako okres zimowy liczy się czas od 1 października do 30 kwietnia.

§ 5. Zabrania się czyścić przewody i kanały, odprowadzające dym od palenisk kuchennych, pomiędzy godziną 11 a 15.

O terminie czyszczenia kominów lokatorzy powinni być uprzednio zawiadomieni przez kominiarza.

§ 6. Kominy nieużytkowane nie wymagają czyszczenia.

§ 7. Kominy, których nie można oczyszczać zwykłym sposobem, takie zwłaszcza, w których sadza się zeszkliła, powinny być wypalane.

Wypalanie takie może nastąpić tylko po uzyskaniu pozwolenia właściwej władzy budowlanej i w obecności straży pożarnej. Warunki wypalania komina powinny być w pozwoleniu określone.

§ 8. Przed przystąpieniem do wypalania należy komin dokładnie zbadać, znajdujące się w pobliżu włazy dachowe i okna strychowe zamknąć, a przy drzwiczkach otworów kominowych do czyszczenia przygotować odpowiednią ilość wody i wyrobionej gliny. Podczas wypalania należy zwracać baczną uwagę na przebieg wypalania, a w szczególności na wyrzucanie iskier.

§ 9. W razie, gdyby właściciel domu pomimo potrzeby zaniedbywał czyszczenia kominów lub nie dokonywał wypalania kominów, właściwa władza może zarządzić wypalanie lub oczyszczanie komina kosztem właściciela.

§ 10. Wszelkie roboty, związane z czyszczeniem kominów i przewodów dymowych, mogą być wykonywane tylko przez koncesjonowanych kominiarzy.

§ 11. W czasie oczyszczania zarówno właściciel nieruchomości, jak i mieszkańcy powinni umożliwiać kominiarzom dostęp do kominów i przewodów dymowych w piwnicach, strychach i mieszkaniach, o ile to jest niezbędne dla czyszczenia kominów i przewodów dymowych.

§ 12. Właściciel nieruchomości jest obowiązany:

1) utrzymywać w należytym stanie kominy i przewody dymowe, drzwiczki wycierowe, ławy kominiarskie, włazy dachowe, drabiny do wyjścia na dach i do wejścia na wysokie kominy, boczne drzwiczki przy wysokich kominach i t. p. urządzenia,

2) dostarczyć naczyń do zbierania sadzy, oraz usuwać z terenu nieruchomości sadzę i odpadki, wybrane przy czyszczeniu lub wypalaniu,

3) dostarczyć materjał niezbędny do wypalania sadzy,

4) przechowywać w miejscu dostępnem specjalną książkę kontroli, wydaną przez Zarząd miejski lub gminy dla odnotowywania dokonanych czyszczeń przez kominiarzy oraz zarządzeń organów kontrolujących.

§ 13. Przy czyszczeniu kominów kominiarze obowiązani są zwracać uwagę na wszelkie niedokładności w budowie, urządzaniu i stanie kominów i przewodów dymowych, palenisk, drzwiczek, a także i urządzeń kominiarskich pomocniczych — jak ław, drabin i niezwłocznie komunikować na piśmie o dostrzeżonych niedokładnościach administracji nieruchomości, a w razie nieusunięcia braków — właściwej władzy budowlanej.

Szczególnie dokładne badanie kominów i przewodów kominowych powinno być dokonane bezpośrednio po ugaszonym pożarze.

§ 14. Przepisy niniejsze wchodzą w życie w 14 dni po ogłoszeniu ich w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim.

Za Ministra
Korsak
Podsekretarz Stanu.

17.

ZARZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 22 stycznia 1934 roku.

w sprawie przepisów miejscowych o czyszczeniu kominów dla miast Żywca i Suchej pow. żywieckiego.

Na podstawie art. 415 pkt. c. i 408 pkt. 15 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202) na wniosek Wojewody Krakowskiego z dnia 11 maja 1933 r. L. K. B. II-1-3-29, oparty na uchwale Tymczasowej Rady Powiatowej w Żywcu z dnia 7 maja 1932 r. zarządzam, co następuje:

§ 1. Kominy oraz kanały i wszelkiego rodzaju przewody dymowe powinny być czyszczone w okresie ich użytkowania przez wymiatanie, wycieranie lub wypalanie w terminach niżej w § 4 podanych.

Przewody wentylacyjne i wogóle przewody, które nie są używane jako kominowe, należy przy czyszczeniu kominów w każdym roku przed okresem zimowym zbadać, czy nie są używane do odprowadzenia dymu. Nie dotyczy to przewodów w tych częściach budynków, w których niema palenisk.

§ 2. Kanały dymowe oraz przewody, łączące paleniska z temi kanałami, powinny być czyszczone na całej wysokości bądź długości.

Czyszczenie kominów nie powinno powodować zanieczyszczenia pomieszczeń sadzą i przeszkadzać normalnemu użytkowaniu palenisk.

Po wykonaniu czynności należy zbadać, czy połączenia poszczególnych palenisk z kanałami dymowemi nie zostały sadzą zatkane lub uszkodzone i spostrzeżone braki usunąć w ten sposób, aby normalne użytkowanie palenisk nie doznało przeszkód.

§ 3. Po oczyszczeniu kominów sadza, która spadła do dolnej części przewodu kominowego, powinna być stamtąd usunięta, wyniesiona na podwórze i złożona w naczyniach blaszanych zamkniętych. Dolne otwory kominowe, przez które wydobyto sadze, powinny być następnie starannie zamknięte.

§ 4. Czyszczenie kominów powinno odbywać się w okresach następujących:

1) kominów palenisk kuchennych w prywatnych lokalach mieszkalnych co 6 tygodni;

2) kominów palenisk kuchen i pralen w restauracjach, kawiarniach, szpitalach i t. p. pomieszczeniach — jeden raz na miesiąc;

3) kominów palenisk pieców do ogrzewania—cztery razy w okresie zimy;

4) kominów odprowadzających dym z palenisk centralnego ogrzewania dwa razy w okresie zimy, o ile wymiar kominów o przekroju kwadratowym wynosi najmniej 27 27 cm. względnie o przekroju okrągłym średnica najmniej 27 cm., a przy przekrojach mniejszych 6 razy w okresie zimy, w domach zaś małych do 3 ch mieszkań jeden raz w okresie zimy, o ile wymiar kominów o przekroju kwadratowym wynosi najmniej 27|27 cm. względnie o przekroju okrągłym średnica najmniej 27 cm., a przy mniejszych wymiarach przekroju — cztery razy w okresie zimy:

5) kominów większych palenisk, z wyjątkiem palenisk centralnego ogrzewania, — w okresach, ustalonych w każdym oddzielnym wypadku przez władze budowlane.

W zależności od specjalnych warunków miejscowych, właściwa władza budowlana może żądać częstszego oczyszczenia kominów.

Jako okres zimowy liczy się czas od 1 października do 30 kwietnia.

§ 5. Zabrania się czyścić przewody i kanały, odprowadzające dym od palenisk kuchennych, pomiędzy godziną 10 a 15.

O terminie czyszczenia kominów łokato-

rzy powinni być uprzednio zawiadomieni przez kominiarza.

§ 6. Kominy nieużytkowane nie wymagają czyszczenia.

§ 7. Kominy, których nie można oczyszczać zwykłym sposobem, takie zwłaszcza, w których sadza się zeszkliła, powinny być wypalane.

Wypalanie takie może nastąpić tylko po uzyskaniu pozwolenia właściwej władzy budowlanej i w obecności straży pożarnej. Warunki wypalania komina powinny być w pozwoleniu określone.

§ 8. Przed przystąpieniem do wypalania należy komin dokładnie zbadać, znajdujące się w pobliżu włazy dachowe i okna strychowe zamknąć, a przy drzwiczkach otworów kominowych do czyszczenia przygotować odpowiednią ilość wody i wyrobionej gliny. Podczas wypalania należy zwracać baczną uwagę na przebieg wypalania, a w szczególności na wyrzucanie iskier.

§ 9. W razie, gdyby właściciel domu pomimo potrzeby zaniedbywał czyszczenia kominów lub nie dokonywał wypalania kominów, właściwa władza może zarządzić wypalanie lub czyszczenie komina kosztem właściciela.

§ 10. Wszelkie roboty, związane z czyszczeniem kominów i przewodów dymowych, mogą być wykonywane tylko przez koncesjonowanych kominiarzy.

§ 11. W czasie czyszczenia zarówno właściciel nieruchomości, jak i mieszkańcy powinni umożliwiać kominiarzom dostęp do kominów i przewodów dymowych w piwnicach, strychach i mieszkaniach, o ile to jest niezbędne dla czyszczenia kominów i przewodów dymowych.

§ 12. Właściciel nieruchomości jest obowiązany:

1) utrzymywać w należytym stanie kominy i przewody dymowe, drzwiczki wycierowe, ławy kominiarskie, włazy dachowe, drabiny do wyjścia na dach i do wejścia na wysokie kominy, boczne drzwiczki przy wysokich kominach i t. p. urządzenia,

2) dostarczyć naczyń do zbierania sadzy oraz usuwać z terenu nieruchomości sadzę i odpadki, wybrane przy czyszczeniu lub wypalaniu,

3) dostarczyć materjał niezbędny do wypalania sadzy,

4) przechowywać w miejscu dostępnem specjalną książkę kontroli, wydaną przez Zarząd Miejski dla odnotowywania dokonanych czyszczeń przez kominiarzy oraz zarządzeń organów kontrolujących.

§ 13. Przy czyszczeniu kominów kominiarze obowiązani są zwracać uwagę na wszelkie niedokładności w budowie, urządzeniu i stanie kominów i przewodów dymowych, palenisk, drzwiczek, a także urządzeń kominiarskich pomocniczych — jak ław, drabin i t. p. i niezwłocznie komunikować na piśmie o dostrzeżonych niedokładnościach administracji nieruchości, a w razie nieusunięcia braków — właściwej władzy budowlanej.

Szczególnie dokładne badanie kominów i przewodów kominowych powinno być dokonane bezpośrednio po ugaszonym pożarze.

§ 14. Przepisy niniejsze wchodzą w życie w 14 dni po ogłoszeniu ich w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim.

Za Ministra:
Korsak
Podsekretarz Stanu.

18.

ZARZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH
z dnia 22 stycznia 1934 r.

o czyszczeniu kominów w uzdrowisku Żegiestów-Zdrój.

Na podstawie art. 415 pkt. b i 408 pkt. 15 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202) na wniosek Wojewody Krakowskiego z dnia 2 maja 1933 r. L. RPB. II.-1-3-34 oparty na uchwale Komisji Uzdrowiskowej uzdrowiska Żegiestów-Zdrój z dn. 29 kwietnia 1932 r., zarządzam co następuje:

§ 1. Kominy oraz kanały i wszelkiego rodzaju przewody dymowe powinny być czyszczone w okresie ich użytkowania przez wymiatanie, wycieranie lub wypalenie w terminach niżej w § 4 podanych.

Przewody wentylacyjne i wogóle przewody, które nie są używane jako kominowe, należy przy czyszczeniu kominów w każdym roku przed okresem zimowym zbadać, czy nie są używane do odprowadzania dymu. Nie dotyczy to przewodów w tych częściach budynków, w których niema palenisk.

§ 2. Kanały dymowe oraz przewody łączące paleniska z temi kanałami, powinny być czyszczone na całej wysokości, bądź długości.

Czyszczenie kominów nie powinno powodować zanieczyszczenia pomieszczeń sadzą i przeszkadzać normalnemu użytkewaniu palenisk.

Po wykonaniu czynności należy zbadać, czy połączenia poszczególnych palenisk z kanałami dymowemi nie zostały sadzą zatkane lub uszkodzone i spostrzeżone braki usunąć w ten sposób, aby normalne użytkowanie palenisk nie doznało przeszkód.

§ 3. Po oczyszczeniu kominów sadza, która spadła do dolnej części przewodu kominowego, powinna być stamtąd usunięta, wyniesiona na podwórze i złożona w naczyniach blaszanych zamkniętych. Dolne otwory kominowe, przez które wydobyto sadzę, powinny być następnie starannie zamknięte.

§ 4. Czyszczenie kominów powinno odbywać się w okresach następujących:

1) kominów palenisk kuchennych w prywatnych lokalach mieszkalnych — co 6 tygodni,

2) kominów palenisk kuchen i pralen w restauracjach, kawiarniach, szpitalach i tp. — jeden raz na miesiąc,

3) kominów palenisk pieców do ogrzewania — cztery razy w okresie zimy,

4) kominów, odprowadzających dym z palenisk centralnego ogrzewania, — dwa razy w okresie zimy, a w domach małych do 3-ch mieszkań jeden raz w okresie zimy,

5) kominów większych palenisk, z wyjątkiem palenisk centralnego ogrzewania — w okresach, ustalonych w każdym oddzielnym wypadku przez władze budowlane.

W zależności od specjalnych warunków miejscowych właściwa władza budowlana może żądać częstszego oczyszczenia kominów.

Jako okres zimowy liczy się czas od 1 października do 30 kwietnia.

§ 5. Zabrania się czyścić przewody i kanały odprowadzające dym od palenisk kuchennych pomiędzy godziną 11 a 15.

O terminie czyszczenia kominów lokatorzy powinni być uprzednio zawiadomieni przez kominiarza.

§ 6. Kominy nieużytkowane nie wymagają czyszczenia.

§ 7. Kominy. których nie można oczyszczać zwykłym sposobem, takie zwłaszcza, w których sadza zeszkliła się, powinny być wypalane.

Wypalanie takie może nastąpić tylko po uzyskaniu pozwolenia właściwej władzy budowlanej i w obecności straży pożarnej. Warunki wypalania kominów powinny być w pozwoleniu określone.

§ 8. Przed przystąpieniem do wypalania należy komin dokładnie zbadać, znajdujące się w pobliżu włazy dachowe i okna strychowe zamknąć, a przy dzwiczkach otworów kominowych do czyszczenia przygotować odpowiednią ilość wody i wyrobionej gliny. Podczas wypalania należy zwracać baczną uwagę na przebieg wypalania, a w szczególności na wyrzucanie iskier.

§ 9. W razie, gdyby właściciel domu zaniedbywał pomimo potrzeby, czyszczenia kominów lub nie dokonywał wypalania kominów, właściwa władza może zarządzić wypalanie lub oczyszczenie komina kosztem właściciela.

§ 10. Wszelkie roboty związane z czyszczeniem kominów i przewodów dymowych mogą być wykonane tylko przez koncesjonowanych kominiarzy.

§ 11. Właściciele nieruchomości jak i mie szkańcy domu powinni umożliwiać kominiarzom dostęp do kominów i przewodów dymowych w piwnicach, strychach i mieszkaniach, o ile to jest niezbędne dla czyszczenia kominów i przewodów dymowych.

§ 12. Właściciel nieruchomości jest obowiązany:

1) Utrzymywać w należytym stanie kominy i przewody dymowe, drzwiczki wycierowe, ławy kominiarskie, włazy dachowe, drabiny do wyjścia na dach i do wyjścia na wysokie kominy, boczne drzwiczki przy wysokich kominach i t. p. urządzenia.

2) Dostarczyć naczyń do zbierania sadzy, oraz usunąć z terenu nieruchomości sadzę i odpadki, wybrane przy czyszczeniu lub wypalaniu;

3) Dostarczyć materjał niezbędny do wypalania sadzy;

4) Przechowywać w miejscu dostępnem specjalną książkę kontroli, wydaną przez Wydział Wykonawczy Komisji Uzdrowiskowej dla odnotowywania dokonanych czyszczeń przez kominiarzy oraz zarządzeń organów kontrolujących.

§ 13. Przy czyszczeniu kominów kominiarze obowiązani są zwracać uwagę na wszelkie niedokładności w budowie, urządzeniu

i stanie kominów i przewodów dymowych, palenisk, drzwiczek a także urządzeń kominiarskich pomocniczych — jak ław, drabin i t. p. i niezwłocznie komunikować na piśmie o dostrzeżonych niedokładnościach administracji nieruchomości, a w razie nieusunięcia braków — właściwej władzy budowlanej.

Szczególnie dokładne badanie kominów i przewodów kominowych powinno być dokonane bezpośrednio po ugaszonym pożarze.

§ 14. Przepisy niniejsze wchodzą w życie w 14 dni po ogłoszeniu ich w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim,

Za Ministra
Korsak
Podsekretarz Stanu

19.

ZARZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH
z dnia 22 stycznia 1934 r.
w sprawie miejscowych przepisów o wznoszeniu i naprawie budynków nieogniotrwałych w uzdrowisku Żegiestów-Zdrój.

Na podstawie art. 415 pkt. b i art. 408 pkt. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202) w brzmieniu nadanem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3 grudnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 663) na wniosek Wojewody Krakowskiego z dnia 2 maja 1933 r. L. R. P. B. II-1-3-34, oparty na uchwale Komisji Uzdrowiskowej uzdrowiska Żegiestów-Zdrój z dn. 29 kwietnia 1932 roku zarządzam, co następuje:

§ 1. Wznoszenie nowych tudzież nadbudowa i powiększenie istniejących stałych budynków nieogniotrwałych, zarówno drewnianych jak i budynków o ścianach z materjałów niezapalnych w szkielecie drewnianym (mur pruski) jest dopuszczalne z ograniczeniami, przewidzianymi niżej w §§ 3 i 4 w dzielnicach: „Łopata Polska", „Poprady" i we wsi „Żegiestowie".

§ 2. Dokonywanie wszelkiego rodzaju napraw i zmian stałych istniejących budynków nieogniotrwałych, z wyjątkiem ich nadbudowy i powiększenia przewidzanych w art. 333 pkcie a) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202), jest dozwolone na całym obszarze uzdrowiska.

§ 3. Wznoszenie na obszarach, na których stawianie budynków nieogniotrwałych jest dozwolone, stodół lub innych budynków nieogniotrwałych dla przechowywania płodów rolnych, jak : zboże, siano i tp. dopuszcza się tylko w wypadkach usprawiedliwionej konieczności na terenach, zajętych wyłącznie pod gospodarkę rolną lub ogrodniczą, w odstępie co najmniej 20 metrów od innych budynków, od granic sąsiednich nieruchomości i od linij ulic:

§ 4. Właściwa władza budowlana może zabronić wznoszenia nowych i dokonywania zmian istniejących stałych budynków nieogniotrwałych na obszarach, na których wznoszenie budynków nieogniotrwałych jest dozwolone, gdy w sąsiedztwie projektowanego. względnie istniejącego budynku nieogniotrwałego, znajdują się budynki ogniotrwałe,

§ 5. Budynki tymczasowe mogą być wznoszone na całym obszarze uzdrowiska, jednak tylko na czas ograniczony, nie dłuższy od 5 lat.

§ 6. Drobne budynki nieogniotrwałe, jak altany, gołębniki i tp, mogą być wznoszone na całym obszarze uzdrowiska z warunkiem, aby nie szpeciły wyglądu nlic.

§ 7. Budynki nieogniotrwałe nie mogą posiadać więcej jak dwie kondygnacje, przyczem urządzenie nad piętrem mieszkalnych poddaszy jest wzbronione,

Wysokość tych budynków nie może przekraczać 7 metrów.

§ 8. Grubość ścian z bali przy konstrukcji wieńcowej lub ramowej powinna wynosić co najmniej 0,10 m., ścian ryglowych co najmniej — 0,15 m. przyczem w budynkach, przeznaczonych na pobyt ludzi, ściany powinny otrzymać odpowiednią izolację cieplną.

§ 9. Przeznaczone na pobyt ludzi budynki nieogniotrwałe powinny być wznoszone na fundamentach o wysokości co najmniej 0.40 m. nad poziomem otaczającego terenu.

Fundamenty budynku bez piwnic powinny posiadać otwory do przewietrzania oraz izolację od wilgoci gruntowej.

§ 10. Przepisy niniejsze wchodzą w życie w 14 dni od daty ogłoszenia ich w Krakowskim Dzienniku Wojewódzkim.

Za Ministra
Korsak
Podsekretarz Stanu

20.

OBWIESZCZENIE WOJEWODY KRAKOWSKIEGO
z dnia 13 lutego 1934 r.

w sprawie wysokości kosztów ogłoszeń w Dzienniku Wojewódzkim o zagubieniu lub kradzieży dowodu tożsamości konia.

Na podstawie zarządzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 5 stycznia 1934 r. Nr. G. L. 50-21 podaję do wiadomości, że osoby, które utraciły dowód tożsamości konia, winny, w celu uzyskania duplikatu, postarać się o umieszczenie w Dzienniku Wojewódzkim ogłoszenia następującej treści:

Zagubiono (został skradziony) dowód tożsamości konia serja . . Nr. . . wystawiony przez R. J. K. w . . . . . na nazwisko właściciela (posiadacza) . . . .
. . . .

Za powyższe ogłoszenie Administracja Dziennika Wojewódzkiego pobierać będzie opłatę w wysokości 1 (jednego) złotego, którą zainteresowani winni wpłacać czekiem P. K. O. na Nr. 409144 — właściciel konta „Administracja Krakowskiego Dziennika Wojewódzkiego" w Krakowie.

Wojewoda: w. z. **Walicki**
Wicewojewoda.

21.

OBWIESZCZENIE STAROSTY POWIATOWEGO BIALSKIEGO
z dnia 29 listopada 1933 r.

odnośnie listy kolejności osób obowiązanych do dostarczenia samochodów i motocykli na rzecz wojska w czasie pokoju po myśli postanowień art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 883).

Na podstawie § 8 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Spraw. Wojskowych z dnia 29 lipca 1930 r. wydanego w porozumieniu z Ministrami Skarbu i Robót Publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 470), ogłaszam w całym okręgu powiatu bialskiego listę kolejności osób obowiązanych do dostarczenia samochodów i motocykli na rzecz wojska w czasie pokoju w r. 1934 według następującej kolejności:

1. Gorliński Włodzimierz, Bielany — samochód osobowy, KR. 6372.
2. Lassler Józef, Bystra 121—samochód osobowy, KR. 96741.
3. Inż. Wolski Antoni, Biała ul. Hałcnowska samochód osobowy, KR. 96768.
4. Polatschek Maks, Biała, Plac Wolności 8 samochód osobowy, KR. 95905.
5. Suchy Robert, Mikuszowice Nr. 53 — samochód osobowy, 96660.
6. Skorla Józef, Bielany — samochód osobowy, KR. 5875.
7. Rost Oswald, Komorowice Nr. 35 — samochód osobowy, KR. 95801.
8. Rudziński Andrzej, Osiek — samochód osobowy, KR. 96411.
9. Inż. Machniewicz Adam, Biała ul. Piłsudskiego — samochód osobowy, KR. 5171.
10. Firma Plutzar i Brüll, Mikuszowice — samochód osobowy, KR. 96033.
11. Krywult Rudolf, Biała — Leszczyny 376, samochód osobowy, KR. 5711.
12. Czecz Marjan, Kozy — samochód osobowy, KR. 96528.
13. Swoboda Gustaw, Biała ul. Komorowicka 39, samochód osobowy, KR, 6779.
14. Karut Jerzy, Biała-Lipnik 96, samochód osobowy, KR. 95907.
15. Hudziec Władysław, Biała ul. Żywiecka Nr. 553 — samochód osobowy, KR. 96689.
16. Neumann Albert, Biała ul. Komorowicka 42 — samochód osobowy, KR. 6620.
17. Flettner Wiktorja, Biała ul. Sukiennicza 17. — samochód osobowy, KR 95643.
18. Bogusch Ryszard, Biała ul. Krasińskiego 681 — samochód osobowy, KR. 96571.
19. Schmidt Rudolf, Biała ul. Kolejowa 26, samochód osobowy, KR. 4860,
20. Dr. Drobniewicz Zygmunt, Biała. ul. Hałcnowska 16, samochód osobowy, KR. 95465
21. Rand Bernard, Biała ul. 11 listopada 17, samochód osobowy, KR. 97207.
22. Powiatowa Kasa Chorych, Biała — samochód osobowy, KR. 6790.
23. Dr. Cholewka Władysław, Kęty ul. Kościuszki — samochód osobowy,, KR. 6247.
24. Nycz Tadeusz, Hałcnów 364 — samochód osobowy, KR. 97205.
25. Walaszek Alojzy, Rajsko — samochód osobowy, KR. 97171.
26. Juraszek Józef, Kęty ul. Sobieskiego 260, samochód osobowy, KR. 6747.
27. Budil Hugon, Biała ul. 11. Listopada 30, samochód osobowy, KR. 96346.

28. Babral Walenty, Brzezinka — samochód osobowy, KR. 96339.
29. Autosport T. Damski i Richter, Oświęcim Kolejowa 21 — samochód osobowy KR. 96029.
30. Bolisęga Jan, Biała nad Niwką 50 — samochód osobowy, KR. 97311.
31. Międzybrodzki Andrzej, Biała ul. Krasińskiego — KR. 96674.
32. Prochowski Józef, Oświęcim — samochód osobowy, KR. 96767.
33. Kerger Erwin, Biała ul. 11 Listopada 1, samochód osobowy, KR. 6856.
34. Zwilling Gustaw, Harmęże — samochód osobowy, KR. 97327.
35. Wińczowski Władysław, Łęki — samochód osobowy, KR. 97286.
36. Łysoń Józef, Biała ul. Hettwerowej 17, samochód osobowy. KR. 97147.
37. Smrek Władysław, Oświęcim — samochód osobowy, KR. 6855.
38. Bulowski Stanisław, Rajsko 112 — samochód osobowy, KR. 97358.
39. Firma „Prohag“ Oświęcim — samochód osobowy, KR. 97395.
40. Białkowa Marja, Buczkowice -- samochód osobowy, KR. 96357.
41. Schwarz Paweł, Biała Plac Ratuszowy 9, samochód osobowy, KR. 6897.
42. Schaedel Walter, Malec — samochód osobowy, KR. 96796.
53. Inż. Barnycz Roman, Oświęcim — samochód osobowy, KR. 95548.
44. Bracia Münch, Biała ul. Komorowicka—samochód osobowy, KR. 97072.
45. Meyzel Roman, Oświęcim — samochód osobowy KR. 4799.
46. Fichtner Wilhelm, Biała ul. Lipnicka 40, samochód osobowy, KR. 5511.
47. Firma Kuźnicki, Brzezinka — samochód osobowy, KR. 4986.
48. Garbuz Józef, Rajsko 26, — samochód osobowy, KR. 97905.
49. Nosal Zdzisław, Klucznikowice — samochód osobowy. KR. 96767.
50. Schubert Franciszek, Biała, ul. 11. Listopada 34 — samochód ciężarowy, KR. 96782.
51. Żak Franciszek, Biała-Lipnik — samochód ciężarowy, KR, 95275.
52. Polskie Tow. Akumulatorowe, Biała-Leszczyny — samochód ciężarowy, KR. 96433.
53. Neumann i Ska, Biała ul. Komorowicka 42 — samochód ciężarowy, KR. 4637.
54. Zajączek Edward. Kęty — samochód ciężarowy, KR. 97218.
55. Piskorczyk Karol, Kęty ul. Sobieskiego, samochód ciężarowy, KR. 97063.
56. Goldstein Samuel, Oświęcim ul. Kolejowa № 16 samochód ciężarowy KR. 95931.
57. Rudziński Andrzej, Osiek — samochód ciężarowy, KR. 95982.
58. Hierse Robert, Biała ul. Seligera 8 — samochód ciężarowy, KR. 96055.
59. Zych Edward, Biała ul. Lipnicka 6—motocykl z doczepką, KR, 96270.
60. Radwan Władysław, Oświęcim ul. Głęboka, motocykl z doczepką, KR. 6430.
61. Wiśnicki Władysław, Biała ul. Komorowicka 21 — motocykl z doczepką, KR. 96259.
62. Cechak Jan, Oświęcim — motocykl z doczepką, KR 96234.
63. Romaszkan Roman, Biała ul. 11 Listopada motocykl KR. 96828.
64. Bogusch Erwin, Biała ul. Komorowicka 15 motocykl, KR. 97575.
65. Etgens Alojzz, Oświęcin, ul. Jagiełły 56, motocykl, KR. 6493.
66. Kopacz Henryk, Biała ul. 11. Listopada, motocykl, KR. 97702.
67. Migdacz Stanisław, Biała-Leszczyny 538, motocykl, KR. 95195.
68. Waligórski Witold, Dwory — motocykl, KR. 97709.
69. Kanik Jan, Biała ul. Lipnicka 62 — motocykl, KR. 96895.
70. Homa Karol, Biała ul. Wenzelisa 20 — motocykl, KR. 97589.
71. Adamaszek Józef, Kęty ul. Piłsudskiego 140 — motocykl, KR. 6488.
72. Inż. Bilczewski Edward, Kęty ul. Mickiewicza 471 — motocykl, KR. 97739.
73. Krzyż Franciszek, Oświęcim ul. Legjonów 8 — motocykl KR. 95145.
74. Miksa Tadeusz, Wilamowice — motocykl KR. 95237.
75. Małanicz Eugenjusz, Brzeszcze — motocykl, KR. 5951.
76. Reisfeld Max, Biała ul. 11. Listopada 5, motocykl, — KR. 97519.
77. Sniegoń Paweł, Rajsko — motocykl bez doczepki. KR. 96817.
78. Biowski Fryderyk, Biała — motocykl KR. 97720.
79. Barber Herman, Rajsko — motocykl, KR. 95244.
80. Cichoń Władysław, Oświęcim — motocykl KR. 95249.

Do dostarczenia wymienionych wyżej środków przewozowych według ustalonej kolejności i według stawek wynagrodzenia, ustalonych po myśli art. 15 rozporządzenia Przezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 listopada 1927 r. obowiązane są osoby fizyczne i prawne mające je w swem władaniu.

Obowiązek dostarczenia środka przewozowego polega na dostarczeniu uprawnionemu do korzystania ze świadczeń środka przewozowego, zdatnego do przewożenia osób i rzeczy wraz z potrzebną obsługą, zdolną do jego prowadzenia.

Niewykonanie obowiązku dostarczenia środka przewozowego choćby z niedbalstwa, jest karane według art. 18 cytowanego wyżej, rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej grzywną do wysokości 400 zł. lub aresztem do 4 tygodni, albo obu karami łącznie, o ile czyn nie ma cech przestępstwa, zagrożonego karą surowszą.

W ciągu dwóch tygodni od chwili ogłoszenia listy kolejności w Dzienniku Wojewódzkim osoby zainteresowane mogą wnieść reklamację do Starostwa powiatowego w Białej, co jednak nie wstrzymuje wejścia w życie listy kolejności z dniem 1 stycznia 1934 r.

Starosta powiatowy: **Dr. Alberti.**

22.

OBWIESZCZENIE STAROSTY POWIATOWEGO BRZESKIEGO W BRZESKU

z dnia 29 listopada 1933 r.

odnośnie listy kolejności osób obowiązanych do dostarczenia samochodów i motocykli na rzecz wojska w czasie pokoju po myśli postanowień art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 883).

Na podstawie § 8 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Spraw Wojskowych z dnia 29 lipca 1930 r. wydanego w porozumieniu z Ministrami Skarbu i Robót Publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 470), ogłaszam w całym okręgu powiatu brzeskiego listę kolejności osób obowiązanych do dostarczenia samochodów i motocykli na rzecz wojska w czasie pokoju w r. 1934 według następującej kolejności:

1. Gawalewicz Stefanja, Brzesko—samochód sosobowy, KR. 95466.
2. Dr., Winsch Marjan, Brzesko — samochód osobowy, KR. 6822.
3. Jan Götz Okocimski, Okocim — samochód ciężarowy, KR. 96094.
4. Dunikowski Stefan, Stróże — samochód osobowy, KR. 96317.
5. Kolarzewski Juljan, Łoniowa— samochód osobowy, KR. 6363.
6. Ks. Młyniec Alojzy, Wola Przemyk. — KR. R. 6169.
7. Antoni Götz Okocimski, Okocim — samochód osobowy, KR. 4688.
8. Zając Józef i Szymanowicz Kazimierz, Zakliczyn—samochód ciężarowy, KR. 96661.
9. Zofja Jordan, Więckowice — samochód osobowy, KR. 97026.
10. Jan Götz Okocimski, Okocim — samochód ciężarowy, K. R. 96115.
11. Jan Götz Okocimski, Okocim — samochód osobowy — KR. 95930.
12. Dubiński Stanisław, Brzesko — samochód osobowy, KR. 95093.
13. Strumpfer Dawid Mojżesz, Brzesko — samochód ciężarowy, KR. 97254.
14. Baltaziński Józef, Jasień — samochód osobowy, KR. 97497.
15. Nowosielski Bogusław, Okocim — motocykl z przyczepką, KR. 97633.
16. Mesner Ernest, Okocim—motocykl z przyczepką KR. 96239.
17. Ciosiński Roman, Okocim — motocykl KR. 96964.

Do dostarczenia wymienionych wyżej środków przewozowych według ustalonej kolejności i według stawek wynagrodzenia, ustalonych po myśli art. 15 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 listopada 1927 r. obowiązane są osoby fizyczne i prawne mające je w swem władaniu.

Obowiązek dostarczenia środka przewozowego polega na dostarczeniu uprawnionemu do korzystania ze świadczeń środka przewozowego, zdatnego do przewożenia osób i rzeczy wraz z potrzebną obsługą, zdolną do jego prowadzenia.

Niewykonanie obowiązku dostarczenia środka przewozowego choćby z niedbalstwa, jest karane według art. 18 cytowanego wyżej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, grzywną do wysokości 400 zł. lub aresztem do 4 tygodni, albo obu karami łącznie, o ile czyn nie ma cech przestępstwa, zagrożonego karą surowszą.

W ciągu dwóch tygodni od chwili ogłosze-

nia listy kolejności w Dzienniku Wojewódzkim osoby zainteresowane mogą wnieść reklamacje do Starostwa powiatowego w Brzesku, co jednak nie wstrzymuje wejścia w życie listy kolejności z dniem 1 stycznia 1934 r.

Starosta powiatowy: Baranowski.

23.

OBWIESZCZENIE
STAROSTY POWIATOWEGO BOCHEŃSKIEGO
z dnia 29 listopada 1933 r.

odnośnie listy kolejności osób obowiązanych do dostarczenia samochodów i motocykli na rzecz wojska w czasie pokoju po myśli postanowień art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 883).

Na podstawie § 8 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Spraw Wojskowych z dnia 29 lipca 1930 r. wydanego w porozumieniu z Ministrami Skarbu i Robót Publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 470), ogłaszam w całym okręgu powiatu bocheńskiego listę kolejności osób obowiązanych do dostarczenia samochodów i motocykli na rzecz wojska w czasie pokoju w r. 1934 według następującej kolejności:

1. Tymczasowy Wydział powiatowy, Bochnia — samochód osobowy KR. 6865.
2. Tymczasowy Wydział powiat., Bochnia samochód osobowy, KR. 97381.
3. Inż. Tylka Bronisław, Bochnia — samochód osobowy, KR. 96053.
4. Smyczyński Tadeusz, Niepołomice — samochód osobowy, KR. 97065.
5. Skoczek Władysław, Bochnia — samochód osobowy, KR. 6047.
6. Drukarnia „Secesja" S. Silberinga, Bochnia — samochód osobowy, KR. 6758.
7. Inż. Dziurzycki Karol, Bochnia — samochód osobowy, KR. 6298.
8. Konwent SS. Benedyktynek, Staniątki, samochód osobowy, KR. 95022.
9. Ks. Müller Stefan, Trzciana—samochód osobowy, KR. 95302.
10. Żeleńska Lilly, Grodkowice — samochód osobowy, KR. 6292.
11. Rutowska Irena, Łąkta Górna — samochód osobowy, KR. 6977.
12. Dr. Zieja Tadeusz, Niepołomice — samochód osobowy, KR. 97370.
13. Ks. Dr. Kuc Władysław, Bochnia — samochód osobowy, KR. 4616.
14. Ks. Sandecki Tomasz, Chełm — samochód osobowy, KR. 5731.
15. Ks. Karaś Jan, Żegocina — samochód osobowy, KR. 97165.
16. Kuśnierz Jan, Łapanów — autobus, KR. 96193.
17. Sądel Jan, Gawłów — autobus, KR. 5600
18. Sądel Jan, Gawłów — autobus, KR. 96378.
19. Münzer Henryk, Bochnia — samochód ciężarowy, KR. 96071.
20. Kotecki Władysław, Łąkta Górna — samochód ciężarowy, KR, 97355.
21. Więzienie karne, Wiśnicz — samochód ciężarowy, KR. 96641.
22. Weissberg Salomon, Bochnia — samochód ciężarowy, KR. 97414.
23. Winstrauch Efroim, Niepołomice — motocykl KR. 4691.
24. Kułaga Stanisław, Niepołomice — motocykl KR. 97718.
25. Gargul Kazimierz, Bochnia — motocykl KR. 96886.
26. Ptak Jan, Dąbrowa — motocykl KR. 9350.
27. Rojek Mieczysław, Proszówki — motocykl KR. 96819.
28. Śledziewski Stanisław, Wiśnicz Nowy, motocykl, KR. 96921.
29. Späth Fryderyk, Bochnia — motocykl KR. 95138.
30. Strzecki Kazimierz, Bochnia — motocykl KR. 97502.
31. Maj Paweł, Kłaj — motocykl, KR. 5112.
32. Jagła Stefan, Bochnia — motocykl, KR. 97668.

Do dostarczenia wymienionych wyżej środków przewozowych według ustalonej kolejności i według stawek wynagrodzenia, ustalonych po myśli art. 15 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 listopada 1927 r. obowiązane są osoby fizyczne i prawne mające je w swem władaniu.

Obowiązek dostarczenia środka przewozowego polega na dostarczeniu uprawnionemu do korzystania ze świadczeń środka przewozowego, zdatnego do przewożenia osób i rzeczy wraz z potrzebną obsługą, zdolną do jego prowadzenia.

Niewykonanie obowiązku dostarczenia środka przewozowego choćby z niedbalstwa, jest karane według art. 18 cytowanego wyżej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej, grzywną do wysokości 400 zł. lub aresztem do 4 tygodni, albo obu karami łącznie, o ile

czyn nie ma cech przestępstwa, zagrożonego karą surowszą.

W ciągu dwóch tygodni od chwili ogłoszenia listy kolejności w Dzienniku Wojewódzkim osoby zainteresowane mogą wnieść reklamacje do Starostwa powiatowego w Bochni, co jednak nie wstrzymuje wejścia w życie listy kolejności z dniem 1 stycznia 1934 r.

Starosta powiatowy: **Fiala**

24.

OBWIESZCZENIE STAROSTY POWIATOWEGO CHRZANOWSKIEGO

z dnia 29 listopada 1933 r.

odnośnie listy kolejności osób, obowiązanych do dostarczenia samochodów i motocykli na rzecz wojska w czasie pokoju po myśli postanowień art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 883)

Na podstawie § 8 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Spraw Wojskowych z dnia 29 lipca 1930 r. wydanego w porozumieniu z Ministrami Skarbu i Robót Publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 470), ogłaszam w całym okręgu powiatu chrzanowskiego listę kolejności osób obowiązanych do dostarczenia samochodów i motocykli na rzecz wojska w czasie pokoju w r. 1934 według następującej kolejności:

1. Sucheta Jan, Jaworzno — autobus KR. 96464.
2. Sucheta Jan, Jaworzno — samochód osobowy, KR. 96733.
3. Nowak Antoni i Cichoń Wilhelm, Jaworzno — autobus, KR. 95370.
4. Nowak Antoni, Jaworzno — samochód osobowy, KR. 5148.
5. Silberberg Sara, Jaworzno — autobus KR. 95328,
6. Silberberg Sara, Jaworzno — autobus KR. 95360.
7. Mondschein Jakób, Chrzanów — autobus KR. 6852.
8. Mondschein Mojżesz, Chrzanów — samochód ciężarowy, KR. 95497.
9. Siegel Samuel, Chrzanów — samochód ciężarowy, KR. 95822.
10. Wróbel Ferdynand, Bartosik Józef i Cichoń Wilhelm, Jaworzno — autobus KR 95407.
11. Blumenstock Dawid, Jaworzno — autobus, KR. 95325.
12. Grubner Breindla Tauba, Dąbrowa—autobus KR. 97464.
13. Żukowki Edward, Trzebinia — autobus, KR. 6709.
14. Półchłopek Wawrzyniec i Bojczuk Mirosław, Trzebinia — autobus, KR. 5070.
15. Redner Jakób, Szczakowa — autobus, KR. 96124.
16. Rybowski Zygfryd, Jaworzno — samochód półciężarowy, KR. 95646.
17. Fleischer Rachela, Trzebinia — samochód półciężarowy, KR. 96680.
18. Kurtz Leon, Chrzanów — samochód półciężarowy, KR. 95361.
19. Lieberfreund Selig, Chrzanów — samochód półciężarowy KR. 96455.
20. Reicher Helena, Chrzanów — samochód półciężarowy, KR. 96344.
21. Steinberger Leon, Trzebinia — samochód półciężarowy, KR. 96472.
22. Frisch Józef Markus, Chrzanów — samochód półciężarowy, KR. 95040.
23. Grzyb Franciszek i Baran Teofil, Jaworzno — samochód osobowy, KR. 96725.
24. Grochal Marja, Trzebinia — samochód osobowy, KR, 95659.
25. Wołkow Borys, Chrzanów — samochód osobowy, KR. 96022.
26. Michlewicz Ludwik, Jaworzno — samochód osobowy, KR. 6807.
27. Golczyk Jan, Jeleń — samochód osobowy, KR. 97408.
28. Pierwsza Fabryka Lokomotyw SA., Chrzanów — autobus KR, 95447.
29. Pierwsza Fabryka Lokomotyw SA, Chrzanów — samochód osobowy, KR. 95607.
30. Pierwsza Fabryka Lokomotyw SA., Chrzanów — samochód osobowy, KR. 95949.
31. Pierwsza Fabryka Lokomotyw SA., Chrzanów — samochód osobowy, KR. 97182.
32. Pierwsza Fabryka Lokomotyw SA., Chrzanów — samochód osobowy, KR. 97183.
33. Zakłady Przemysłowe SA., Tenczynek, samochód półciężarowy, KR. 5142.
34. Fabryka „Azot" SA., Jaworzno — samochód ciężarowy, KR. 6842.
35. Fabryka „Azot" SA., Jaworzno — samochód osobowy, KR. 6263.
36. Fabryka „Azot" SA., Jaworzno — samochód osobowy, KR. 95599.
37. Fabryka Portland Cementu SA., Szczakowa — samochód osobowy, KR. 4857.
38. Fabryka Portland Cementu SA. Szczako-

wa — samochód osobowy, KR. 6753.
39. Krajowa Huta Szkła, Dąbrowa — samochód ciężarowy, KR. 5434.
40. Małopolska Fabryka Szkła, Szczakowa, samochód osobowy, KR. 97291.
41. Potocki Antoni, Krzeszowice — samochód osobowy, KR. 96567.
42. Potocki Artur, Krzeszowice — samochód osobowy, KR. 96672.
43. Potocka Marja Arturowa, Krzeszowice, samochód osobowy, KR. 97363.
44. Wróbel Ferdynand, Jaworzno Niedzieliska, samochód półciężarowy, KR. 96693.
45. Schnitzer Benjamin, Chrzanów — samochód półciężarowy, KR. 96671.
46. Blitzer Szulim, Chrzanów — samochód półciężarowy, KR. 96172.
47. Gottlieb Herman, Trzebinia — samochód półciężarowy, KR. 96109.
48. Edelman Rubin, Tenczynek — samochód półciężarowy, KR. 96459.
49. Przemysłowe Tow. Przetworów tłuszczowych, Trzebinia — samochód ciężarowy, KR. 5417.
50. Zakłady Ceramiczne „Stella" SA., Chrzanów — samochód osobowy, KR. 95683.
51. Szembek Marja, Poręba Żegoty — samochód osobowy, KR. 95600.
52. Głownia Roman i Jan, Krzeszowice — samochód osobowy, KR. 5897.
53. Rostworowski Piotr, Niegoszowice — samochód osobowy, KR. 95002.
54. Piekarski Feliks, Pogorzyce — samochód osobowy, KR. 96596.
55. Sielcer Moric. Modrzejów — samochód osobowy, KR. 5816.
56. Sapieha Adam, Bobrek — samochód osobowy, KR. 97379.
57. Sapieha Adam, Bobrek — samochód osobowy, KR. 97416.
58. Muchlicka Konstancja, Jaworzno — samoosobowy, KR. 96451.
59. Siara Antoni, Chrzanów — samochód osobowy, KR. 97328,
60. Klaczak Antoni, Szczakowa — samochód osobowy, KR. 96013.
61. Dr. Krzysztof Seidl, Trzebinia—samochód osobowy, KR. 95981.
62. Starzeński Adam, Chrzanów — samochód osobowy, KR. 95572.
63. Dąbrowski Jan, Chrzanów — samochód osobowy, KR. 95537.
64. Głownia Andrzej, Krzeszowice—samochód osobowy, KR. 97084.
65. Dr. Mackiewicz Władysław, Libiąż — samochód osobowy, KR. 6860.
66. Willman Leon, Trzebinia — samochód osobowy, KR. 95775.
67. Skąpska Halina, Sanka — samochód osobowy, KR. 6781.
68. Hausner Roman, Rudawa — samochód osobowy, KR. 6616.
69. Spanhiel Wiktor, Chrzanów — samochód osobowy, KR. 96307;
70. Starzeński Antoni, Płaza — samochód osobowy, KR. 96687.
71. Domański Inż. Karol, Krzeszowice — samochód osobowy, KR. 96740.
72. Wołkowski Tadeusz i Heitner Emil, Trzebinia — samochód osobowy, KR. 95304.
73. Firma Marko Sp. z o. odp. Szczakowa, samochód osobowy, KR. 97036.
74. Gabesam Alojzy, Chełmek — samochód osobowy, KR. 95704.
75. Sonanini Antoni Klemens, Trzebinia — samochód osobowy, KR. 97220.
76. Zieleniewski Marjan, Trzebinia — samochód osobowy KR. 6511.
77. Dr. Szewczyk Aleksander, Chrzanów—samochód osobowy, KR. 95733.
78. Inż. Kahl Ernest, Trzebinia — samochód osobowy, KR. 97351.
79. Bahr Jerzy, Regulice — samochód osobowy, KR. 4861.
80. Dr. Sternal Stanisław, Trzebinia — samochód osobowy, KR. 5725.
81. Loteczkowa Janina, Chrzanów — motocykl z doczepką KR. 96208.
82. Wielonek Teofil, Trzebinia — motocykl z doczepką, KR. 97640.
83. Tatuńczak Juljan, Poręba Żegoty — motocykl. KR. 97717.
84. Kępka Franciszek, Jaworzno — motocykl z przyczepką, KR. 97761.
85. Kocot Władysław, Trzebinia — motocykl, z przyczepką, KR. 4877.
86. Bartosik Ludwik, Trzebinia — motocykl, KR. 97771.
87. Baliński Sylwester, Chrzanów — motocykl z przyczepką, KR. 6474.
88. Buczkowski Karol, Trzebinia — motocykl z przyczepką, KR. 5302.
89. Inż. Geisheimer Rudolf, Jaworzno — motocykl z przyczepką, KR. 4760.
90. Wójcik Kazimierz, Jaworzno — motocykl z przyczepką, KR. 6460.
91. Jastrzębski August, Górka — motocykl z przyczepką, KR. 96238.

92. Wałowy Karol, Rudawa – motocykl z przyczepką KR. 96286.
93. Stryczek Jan, Myślachowice — motocykl z przyczepką, KR. 6456.
94. Schneider Bruno, Trzebinia — motocykl z przyczepką, KR. 97857.
95. Nechay Reinhard, Jaworzno — motocykl KR. 97823.
96. Łyszczasz Stanisław, Szczakowa — motocykl z przyczepką, KR. 96256.
97. Winiarczyk Stanisław, Wodna — mototocykl z przyczepką, KR. 96904.
98. Seifried Ryszard, Jaworzno — motocykl, KR. 95209.
99. Banasik Ludwik, Jaworzno — motocykl, KR. 97807.
100. Feliksik Albin, Siersza — motocykl, KR. 6421.
101. Nowak Mieczysław, Jaworzno — motocykl, KR. 5676.
102. Gross Majer, Trzebinia — motocykl, KR. 6452.
103. Gilowski Apolinary, Chrzanów — motocykl, KR. 97745.
104. Fietz Ernst, Chrzanów — motocykl, KR. 96878.
105. Mroczek-Wisłocki Ferdynand, Chrzanów — motocykl KR. 97517.
106. Nickiel Oskar, Jaworzno – motocykl, KR. 96915.
107. Klose Bruno, Chrzanów — motocykl, KR. 97755.
108. Dziecichowicz Henryk. Krzeszowice—motocykl, KR. 5624.
109. Bogacki Stanisław, Trzebinia — motocykl, KR. 97800.
110. Witkowski Adam, Trzebinia — motocykl, KR. 96862.
111. Knop Arnold, Jaworzno — motocykl, KR. 97667.
112. Jakubczyk Leon, Chrzanów — motocykl, KR. 96986.
113. Buttner Marceli, Wodna, — motocykl, KR. 97707.
114. Pęckowski Zbigniew, Chrzanów — motocykl, KR. 6484.
115. Konior Michał, Wodna — motocykl, KR. 5331.
116. Orczykowski Edward, Krzeszowice — motocykl z przyczepką, KR. 96280.
117. Jucha Józef, Siersza — motocykl KR. 97816.
118. Brand Zygmunt, Jaworzno — motocykl, KR. 96825.
119. Kupferman Dawid, Trzebionka — motocykl, KR. 96885.
120. Świątkowski Antoni, Jaworzno — motocykl, KR. 97507.

Do dostarczenia wymienionych wyżej środków przewozowych według ustalonej kolejności i według stawek wynagrodzenia, ustalonych po myśli art. 15 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 listopada 1927 r. obowiązane są osoby fizyczne i prawne mające je w swem władaniu.

Obowiązek dostarczenia środka przewozowego polega na dostarczeniu uprawnionemu do korzystania ze świadczeń środka przewozowego, zdatnego do przewożenia osób i rzeczy wraz z potrzebną obsługą, zdolną do jego prowadzenia.

Niewykonanie obowiązku dostarczenia środka przewozowego choćby z niedbalstwa, jest karane według art. 18 cytowanego wyżej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej grzywną do wysokości 400 zł. lub aresztem do 4 tygodni, albo obu karami łącznie, o ile czyn nie ma cech przestępstwa, zagrożonego karą surowszą.

W ciągu dwóch tygodni od chwili ogłoszenia listy kolejności w Dzienniku Wojewódzkim osoby zainteresowane mogą wnieść reklamacje do Starostwa powiatowego w Chrzanowie, co jednak nie wstrzymuje wejścia w życie listy kolejności z dniem 1 stycznia 1934 r.

Starosta powiatowy: **Dr. Łęcki**

25.

OGŁOSZENIE ZARZĄDU STOŁ. KRÓL. M. KRAKOWA

z dnia 6 lutego 1934 r.

w sprawie sporządzenia planu zabudowania.

Zarząd stoł. król. miasta Krakowa zawiadamia:

że przystąpił po myśli art. 21 prawa budowlanego do sporządzenia planów zabudowania:

1) obszaru między ul. Wygodą, Aleją Krasińskiego, pl. Kossaka i ul. Retoryka w Dz. III.

rewizji planu zabudowania obszaru obejmującego parcele l. k. 241, 242 i 244/5. przy ul. J. Lea w Dz. XV.

3) częściowej rewizji planu zabudowania obszaru między ul. Kujawską, Kaz. Wielkiego Wyspiańskiego i Aleją Grottgera odnośnie do tylnej linji budowlanej przy ul. Nr. II.

Odnośne projekty będą wyłożone do przeglądu w Budownictwie m. Oddz. B. Ratusz III. p. drzwi Nr. 18 w dniach od 15 do 21 lutego 1934 r.

Tamże można zgłaszać wnioski w dniach od 22 do 28 lutego 1934 r.

Prezydent miasta:
wz. Landau

Dział nieurzędowy.

PRZETARGI

Okręgowy Urząd Budownictwa Nr. V. w Krakowie pl. św. Magdaleny 2, III.p. ogłasza nieograniczony przetarg ofertowy na sprzedaż remonentów znajdujących się w magazynach firmy „Tabor“ Sp. z. o. o w Krakowie ul. Wielicka L. 2, a to większe ilości materjałów i narzędzi byłej wytwórni wozów.

Oferty pisemne w zalakowanych podwójnych kopertach z napisem na kopercie zewnętrznej „oferta do przetargu na materjały i narzędzia wytwórni wozów“ należy wnosić do Okręg. Urzędu Bud. Nr. V. w Krakowie w terminie do dnia 22 lutego 1934 r. godzina 9-ta, poczem odbędzie się otwarcie ofert.

Wszelkich wyjaśnień i informacji udziela Okręg. Urząd Bud. Nr. V. gdzie jest do przejrzenia szczegółowy wykaz materjałów objętych przetargiem i gdzie wydaje się deklaracje do ofert.

Materjał przeznaczony do przetargu oglądać można na miejscu przy ul. Wielickiej L. 2. w magazynie F-my „Tabor“.

Wadjum w wysokości 3°/₀ oferowanej sumy winno być złożone gotówką na konto czekowe PKO. Nr, 438800 w Krakowie względnie w papierach wartościowych w Kasie którego kolwiek Urzędu Skarbowego, w obu wypadkach na rzecz Okręg. Urzęd. Bud. Nr. V.

Do oferty należy dołączyć deklarację i ofertę wydaną przez Okręgowy Urząd Bud. oraz pokwitowanie na złożone wadjum.

Okręgowy Urząd Budownictwa Nr. V. zastrzega sobie prawo unieważnienia przetargu i prawo przeprowadzenia przetargu ustnego po otwarciu ofert lub w terminie ogłoszonym przez komisję [przetargową.

Kierownik Okręgowego Urzędu Bud. Nr. V.
Inż. Konarski kapitan

5. Okręgowy Urząd Budownictwa w Krakowie pl, św. Magdaleny L. 2. rozpisuje przetarg nieograniczony na:

1) instal. elektr. w pawilonie izolacyjnym w Rabce na dzień 20 lutego b. r, godz. 10-ta.

2) centr. ogrzew. w pawilonie izolacyjnym w Rabce na dzień 20 lutego br. godz. 11-ta

3) wodoć.-kanaliz. w pawilonie izolacyjnym w Rabce na dzień 20 lutego b. r. godz. 12-ta.

4) Instal. kanalizac,- wodoć, -stajni przy ul. Prandoty na dzień 21 lutego godz. 10-ta.

5) Instal. oświetl. elektr. w stajni przy ul. Prandoty na dzień 21 lutego godz. 12-ta

Wszelkie informacje, oraz druki ofertowe można otrzymać w 5. Okręgowym Urzędzie Budownictwa w godzinach urzędowych.

Wadjum 1°/₀ oferowanej sumy winno być złożone **bezwzględnie** gotówką na konto czekowe P. K. O. Nr. 438.800. Izby Skarbowej w Krakowie, względnie w papierach wartościowych w Kasie Urzędu Skarbowego, w obu wypadkach na rzecz Okręgowego Urzędu Budownictwa Nr. V. w Krakowie, a kwit dołączony do oferty. Złożone kaucje w innej formie nie będą uwzględniane, a temsamem oferty te jako nieważne rozpatrywane nie będą.

Druki ofertowe w 1 egzemplarzu, w podwójnych zalakowanych kopertach opatrzonych tytułem roboty, należy składać do 5. Okr. Urzędu Bud. w podanym wyżej terminie, poczem nastąpi komisyjne otwarcie ofert.

5. Okręgowy Urząd Budownictwa zastrzega sobie dowolne pomniejszenie lub zwiększenie robót, wybór oferenta, oraz prawo unieważnienia przetargu.

Kierownik Okr. Urz. Bud. Nr. V.

Urząd Wojewódzki ogłasza niniejszem przetarg publiczny na nadbudowę budynku państw. przy ul. Biskupiej L: 18 „Dom Weteranów“ w Krakowie.

Formularze ofertowe nabyć można w biurze Nr. 55 Urzędu Wojewódzkiego, ul. Basztowa L: 22, II. p. za zwrotem kosztów sporządzenia w kwocie 6.— zł. (sześć zł.) za jeden formularz, gdzie również przeglądnąć można plany budowy.

Oferty o cenach stałych sporządzone ściśle wg. obowiązujących przepisów składać należy w biurze Kierownika Oddziału Budowlanego, gm. Województwa, ul. Basztowa L: 22, II. p. drzwi Nr. 41 w zalakowanej kopercie

w terminie do dnia 24 lutego 1934 r. do godz. 11-tej, poczem o godź. 12-tej nastąpi ich otwarcie w obecności oferentów.

Do każdej oferty dołączyć należy dowód na złożone w Kasie Skarbowej wadjum w wysokości 5% (pięć procent) kwoty oferowanej.

Oferty niezłożone w powyższym terminie i niepoparte wymaganem wadjum nie będą rozpatrywane.

Urząd Wojewódzki zastrzega sobie wolny wybór, względnie nieprzyjęcie żadnej z przedłożonych ofert.

Za Wojewodę:
Inż. J. Wąsowski
Naczelnik Wydziału Komunikac. Budowlan.

POSZUKIWANIA.

Sąd grodzki w Zatorze Kg 814/33 poszukuje oskarżonego o występek z art. 264 § 1 kk. Edwarda Smardzińskiego, urodzonego dnia 2 stycznia 1905 r. w Brzezince ad Oświęcim i tam zamieszkałego, syna Stanisława i Józefy.

Sąd grodzki w Zatorze Kg, 840/33 poszukuje oskarżonego o występek z art, 265 kk. Władysława Bojdoka zamieszkałego w Marcyporębie Nr. 78 pow. Wadowice.

Sąd grodzki Oddział III w Skawinie Kg. 1293/33 poszukuje Franciszka Rudzickiego ur. 2 kwietnia 1912 r. w Delisz (Niemcy), zam. w Wadowicach przy ul. 3 maja Nr. 31, nieślubnego syna Marjanny.

W razie wyśledzenia miejsca pobytu wymienionych należy zawiadomić najbliższą władzę sądową, władze zaś policyjne winny ich zatrzymać i doprowadzić do najbliższego sędziego śledczego lub sądu grodzkiego.

ODWOŁANIE POSZUKIWANIA.

Sąd grodzki w Kalwarji Sygn. Kg. 653/33 odwołuje poszukiwania za Senderem Gemeinerem ogłoszone w dziale „poszukiwania" w Krakowskiem Dzienniku Wojewódzkiem Nr. 2. z 15 stycznia 1934 r.

Zagubienie dokumentów głosiły następujące osoby:

1) Łukasik Michał, kierowca samochodu, zam. w Krakowie ul. Szpitalna 30, dowód rejestracyjny samochodu ciężarowego Kr. 95479 firmy „Miraeulum" Dra Lustra w Krakowie ul. Obożna 14, wydany przez Urząd Wojewódzki Krakowski.

2) Feigler Mozes ur. w r. 1902 w Rychcicach pow. Drohobycz, zam. w Krakowie ul. Krótka 8, kartę zwolnienia ze służby wojskowej wydaną przez P. K. U. Kraków-Miasto.

3) Mencel Józef, Kraków ul. Rajska 22, dowód tożsamości konia Serja D. Nr. 97817 wydany przez Rej. Inspektorat Koni w Krakowie.

4) Papierz Kazimierz. ur. 23 listopada 1899 r. w Krakowie. zam. w Krakowie Plac Marjacki 6, książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Kraków-Miasto.

5) Mostek Michał i Chaim Ferstenzelt, zamieszkali w Żukowicach pow. Tarnów, dowód rejestracyjny samochodu Nr. Kr. 96046 wydany przez Urząd Wojewódzki Krakowski.

6) Wylęgała Jan, Kraków-Podgórze ul. Przemysłowa l. 2, pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych wydane przez Urząd Wojewódzki Krakowski.

7) Jakubiec Jan, Kraków ul. Szlak 42. dowód rejestracyjny motocykla „Hurley" Kr. 97637, wydany przez Urząd Wojewódzki Krakowski.

Adres Redakcji i Administracji „Krakowski Dziennik Wojewódzki" Kraków, ulica Basztowa 22, telefon Nr. 111-41

Dziennik Wojewódzki wychodzi regularnie 1-go i 15-go każdego miesiąca.

Cena jednego egzemplarza 1·50 gr. — Przedpłata na rok 1934 wynosi: roczna 18 zł., półroczna 9 zł. kwartalna 4·50 zł.

Cena ogłoszeń całej strony Dziennika 50 zł., za wiersz szpaltowy 50 gr., drobne ogłoszenia do 10 wierszy jednorazowo 5 zł. wraz z egzemplarzem dowodowym. Należytość za prenumeratę, ogłoszenia i za poszczególne egzemplarze należy przekazywać na rachunek czekowy w Pocztowej Kasie Oszczędności w Krakowie. Konto Nr. 409.144 Administracji Dziennika Wojewódzkiego.

Drukarnia Kraków ul. Sławkowska 6, tel. 144-65, pod zarządem A. Gablankowskiego.